

Με προορισμό Ρόδο και Σύμη συνέχισα αυτή την βδομάδα τις περιπλανήσεις μου στην Ελλάδα, αλλά με λύπη μου ούτε φέτος θα μπορέσω να επισκεφθώ Μακεδονία - Θράκη, επειδή η μέρα τής επιστροφής πλησιάζει... επικίνδυνα και έχω ανπλειμμένες υποχρεώσεις.

Το ταξίδι προς Ρόδο με αεροπλάνο διαρκεί περίπου μια ώρα, διασχίζοντας διαγώνια το Αιγαίο που δεν χορταίνω να βλέπω επειδή αυτή η θάλασσα είναι συνυφασμένη όχι μόνο με τη δόξα τής πατρίδας μας και τον πολιτισμό της, αλλά με την ίδια την ύπαρξή της. Μπορεί κάποιος να φανταστεί, λοιπόν, μια Ελλάδα χωρίς Αιγαίο; Ακόμη και σήμερα με την μεγάλη κρίση που μαστίζει την Ελλάδα και την αδέρφια μας, το Αιγαίο έρχεται αρωγός με την υποσιά του για να βοηθήσει ελκύοντας εκατομμύρια τουρίστες και τα δολάριά τους.

Η Ρόδος βρίσκεται στην πρώτη γραμμή τής μάχης για το τουριστικό δολάριο και πρέπει να πούμε ότι είναι άριστα εξοπλισμένη με ξενοδοχεία, με πολυετή πείρα, με τέλεια οργάνωση για την φροντίδα και ασφάλεια των τουριστών και προπαντός με την εργατικότητα των κατοίκων της.

Πρέπει να πω, όμως, ότι ταξιδεύουντας με λεωφορείο από το αεροδρόμιο «Διαγόρας» προς την κέντρο τής πόλης οι πρώτες εντυπώσεις δεν είναι οι καλύτερες. Απεριποίητοι αγροί που έχουν χορταριάσει, πολλά κτήρια σχεδόν ετοιμόρροπα και πολυκατοικίες που θυμίζουν Αθήνα του '50, ενώ ο δρόμος σε πολλά σημεία τόσο στενός, που

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και μη

Ρόδος: Στην πρώτη γραμμή για το τουριστικό δολάριο

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ «ΔΙΚΟ ΜΑΣ» ΜΑΕΣΤΡΟ ΘΕΜΟ ΜΕΞΗ

μόλις μπορεί να κινηθεί το λεωφορείο.

Καθώς πλησιάζουμε στο κέντρο, πάντως, το σκηνικό αλλάζει ξαφνικά, σαν να μπαίνεις σε άλλη πόλη. Ο δρόμος είναι φαρδύς, βλέπεις επαύλεις και σύγχρονες πολυκατοικίες, αλλά εκείνο που σου κόβει την ανάσα είναι τα τεράστια ξενοδοχειακά συγκροτήματα με χιλιάδες δωμάτια. Μου λένε πως τέτοια μεγάλα ξενοδοχειακά συγκροτήματα υπάρχουν σε όλη την Ρόδο, για να ικανοποιηθεί π ζήτηση από εκατομμύρια τουρίστες, που φέρνουν τα δολαριά τους και δημιουργούν θέσεις εργασίας.

Η Ρόδος έχει πολλές φυσικές ομορφιές και μια ένδοξη ιστορία με υψηλό πολιτισμό από την αρχαιότητα, ενώ το κέντρο τής πόλης είναι πλουτισμένο με υπέροχα παλαιά κτήρια, τα μεσαιωνικά τείχη και την ιστορική παλαιά πόλη. Όμως, στον πόλεμο για το τουριστι-

κό δολάριο έγιναν αναπόφευκτοι συμβιβασμοί για να εξυπηρετηθούν οι τουρίστες με μια κακομορφία από χιλιάδες ίσως, γιατί δεν τα μέτρησα, «φαστφουντάδικα», εστιατόρια, ταβέρνες, καφετερίες, ζαχαροπλαστεία και καταστήματα για σουβενίρ.

Η Ρόδος είναι πλούσια και δεν το κρύβει, εδώ δεν θα βρείτε κλειστά καταστήματα και αμφιβάλω αν υπάρχουν άνεργοι, ενώ σύσσωμο το υπό προετοιμάζεται για την εισβολή των παραθεριστών φέτος το καλοκαίρι.

Στο εμπορικό κέντρο θα σάς εντυπωσιάσουν πολυτελέστατα καταστήματα μόδας με όλες τις μεγάλες φίρμες και χρυσοχοεία ισάξια με αυτά που θα βρείτε στο Double Bay ή στο Κολωνάκι. Εξάλλου, από το λιμάνι τής Ρόδου θα μπορέσετε να κάνετε εκδρομές σε όλα τα Δωδεκάνησα, πημερήσιες ή πολυήμερες, όπως στη Σύμη για παράδειγμα!

Οι τουρίστες και στη Ρόδο είναι δύο ειδών: η μεγάλη πλειοψηφία που έρχονται μόνο για τον ήλιο και την θάλασσα και οι άλλοι, πιο εκλεκτικοί, που ενδιαφέρονται για την ιστορία του υποσιού, τα κτήρια του, τις παραδόσεις του και τον πολιτισμό του γενικά.

Οι πρώτοι έρχονται κοπάδια σαν πρόβατα με τσοπάνηδες τους ξεναγούς που τους συνοδεύουν και αντί για κουδούνια φορούν στα χέρια τους πολύχρωμα πλαστικά βραχιόλια για να ξεχωρίζουν σε ποιά ομάδα ανήκουν. Ισως δεν πρέπει να μιλώ υποτιμητικά γι' αυτούς, αλλά έρχονται με πακέτα που τους κοστίζουν μερικά ευρώ και δεν ξεδεύουν τίποτε. Ξυπνούν το πρωί, τρώνε πρωινό, πάνε στην θάλασσα με τον ξεναγό, γυρνούν το μεσημέρι για να φάνε και να ξεκουραστούν, πάλι θάλασσα το απόγευμα, επιστροφή για δείπνο και νάνι νάνι.

Υπάρχουν, ευτυχώς, και οι άλλοι τουρίστες, που έρχονται μελετημένοι, με τους χάρτες και ενημερωτικά φυλλάδια για να δουν την άλλη Ρόδο, που εκτός από το κάλλος της έχει μια πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία, ένα περιπετειώδες παρελθόν με πολλούς κατακτητές που τελικά έφυγαν με την ουρά στα σκέλη. Αφοσαν, όμως, πίσω τους ίχνη τού πολιτισμού τους που κάνουν την Ρόδο εξαιρετικά ενδιαφέροντα προορισμό για καλλιεργημένους ανθρώπους από την Ευρώπη και όχι μόνο.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΡΙΤΗ: Η Σύμη έγινε πια «a must» για τουρίστες που απεχθάνονται τουριστικούς προορισμούς.

ΕΝΑΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΜΑΕΣΤΡΟΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ Η ΡΟΔΟΣ

Θέμος Μέξης: Πολιτισμός σημαίνει παιδεία, παιδεία, παιδεία!

Όταν πριν 13 χρόνια ο μαέστρος Θέμης Μέξης δέχτηκε πρόταση του Δήμου Ρόδου ν' αναλάβει καθήκοντα διευθυντή τής Δημοτικής Φιλαρμονικής, πιαροκία μας έκαστε ένα από τα καλύτερα παιδιά της και ένα αναμφισβήτητο ταλέντο με πλούσια καλλιτεχνική δράση στην ευρύτερη κοινωνία τής Αυστραλίας.

Πρόσφατα η Φιλαρμονική αυτή έδωσε με την καθοδήγηση του Θέμου Μέξη σειρά συναυλιών κλασικής μουσικής με μεγάλη επιτυχία, ενώ προχθές Τετάρτη το πρωί μόνη στην ποιοτική μουσική μικρούληδες μαθητές, με ειδική συναυλία, στα πλαίσια μιας ευρύτερης προσπάθειας εκλαϊκευσης των μεγάλων κλασικών μουσουργών.

Η δική μας απώλεια ήταν κέρδος των Ροδίων και ο σπουδαίος αυτός μουσικός, αναδιοργάνωσε τη Δημοτική Φιλαρμονική Ρόδου σε επίπεδο συμφωνικής ορχήστρας.

Γ' αυτό φρόντισα να επικοινωνήσω μαζί του και συναντηθήκαμε για μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση γύρω από ένα θέμα που δεν θ' αφήσω ν' αγνοθεί και αυτό είναι η δημιουργία μιας ελληνικής φιλαρμονικής ορχήστρας.

«Φιλαρμονική δεν είναι μια μπάντα για παρελάσεις μερικές φορές τον χρόνο όπως νομίζουν πολλοί, αλλά μια πραγματική ορχήστρα υψηλών προδιαγραφών», μου λέει ο Θέμος Μέξης.

Επιτέλους, πρέπει να σοβαρευτούμε και ν' αρχειοθετήσουμε τις προτεραι-

όταν μιλούν για Φιλαρμονική Ορχήστρα εννοούν κάτι σαν συμφωνική ορχήστρα και αυτό είκα προτείνει για την παροικία μας από το 1985, αλλά ποιός να μ' ακούσει τότε; Για μένα πολιτισμός σημαίνει παιδεία, παιδεία, παιδεία και 28 χρόνια αργότερα η παροικία μας έχει παιδεία, έχει ταλαντούχους μουσικούς που θα μπορούσαν να επανδρώσουν μια τέτοια ορχήστρα με την κατάλληλη καθοδήγηση», συνέχισε ο Θέμος Μέξης και διέκρινα το πάθος του γι' αυτά που πιστεύει.

Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αυτή παροικία, για να μην πω η ομογένεια στην Αυστραλία, αποφεύγει τα δύσκολα όταν πρόκειται για τις Τέχνες που θα μπορούσαν να την αναδείξουν στην ευρύτερη κοινωνία, όπως την ανέδειξαν οι επιχειρηματικές, επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές και άλλες επιτυχίες μας, όπως τα γηροκομεία, τα Κολλέγια μας κλπ.κλπ.

Αυτά, λόγω χώρου, σήμερα, αλλά νάστε σίγουροι πως δεν κλείνουμε το θέμα γιατί θα υπάρξει και συνέχεια. Θα χτυπάμε την πόρτα μέχρι να την γκρεμίσουμε για να μπούμε μέσα και είμαι σίγουρος ότι θα βρούμε υποστριχτές...